

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ IOAN
CAPITOLUL 6

41 Iudeii cârteau împotriva Lui, pentru că zisese : „Eu sunt Pâinea care S-a coborât din cer.”

42 Și ziceau : „Oare nu este Acesta Isus, fiul lui Iosif, pe al cărui tată și mamă îi cunoaștem ? Cum deci zice El : „Eu M-am coborât din cer” ?”

43 Isus le-a răspuns : „Nu cârțiți între voi.

44 Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.

45 În Proroci este scris : „Toți vor fi învățați de Dumnezeu.” Așa că oricine a ascultat pe Tatăl și a primit învățătura Lui vine la Mine.

46 Nu că cineva a văzut pe Tatăl, afară de Acela care vine de la Dumnezeu ; da, Acela a văzut pe Tatăl.

47 Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în Mine are viața veșnică.

48 Eu sunt Pâinea vieții.

49 Părinții voștri au mâncat mană în pustiu, și au murit.

50 Pâinea care Se coboară din cer este de așa fel, că cineva să mănânce din ea și să nu moară.

51 Eu sunt Pâinea vie care s-a coborât din cer. Dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta, va trăi în veac ; și pâinea pe care o voi da Eu este trupul Meu pe care Îl voi da pentru viața lumii.”

52 La auzul acestor cuvinte, iudeii se certau între ei și ziceau : „Cum poate Omul acesta să ne dea trupul Lui să-L mâncăm ?”

53 Isus le-a zis : „Adevărat, adevărat vă spun că, dacă nu mâncați trupul Fiului omului și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă.

54 Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viața veșnică ; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.

55 Căci trupul Meu este cu adevărat o hrană, și sângele Meu este cu adevărat o băutură.

56 Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne în Mine, și Eu rămân în el.

57 După cum Tatăl, care este viu, M-a trimis pe Mine, și Eu trăiesc prin Tatăl, tot așa, cine Mă mănâncă pe Mine va trăi și el prin Mine.

58 Astfel este Pâinea care S-a coborât din cer, nu ca mana pe care au mâncat-o părinții voștri, și totuși au murit : cine mănâncă Pâinea aceasta va trăi în veac.”

59 Isus a spus aceste lucruri în sinagogă, când învăța pe oameni în Capernaum.

**Unii ucenici Îl părăsesc –
Mărturisirea lui Petru**

60 Mulți din ucenicii Lui, după ce au auzit aceste cuvinte, au zis : „Vorbirea aceasta este prea de tot: cine poate s-o sufere ?”

61 Isus, care știa în Sine că ucenicii Săi cârteau împotriva vorbirii acesteia, le-a zis :

„Vorbirea aceasta este pentru voi o pricină de poticnire ? 62 Dar dacă ați vedea pe Fiul omului suindu-Se unde era mai înainte ? ...

(Continuare în numărul următor)

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 195 / D. 26 Noiembrie 2017 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

DE MEMORAT :
JOI 30 NOIEMBRIE 2017

„Ferește-ți limba de rău, și buzele de cuvinte înșelătoare !”
PSALMUL 34 : 13

- Năpădit de îndoieli
- Caracterul rugăciunii
- Unde este păcat este și furtună
- Credo
- Ei au de plătit diavolului
- Proverbe despre disperare și distanțare
- Să citim Biblia împreună

Editorial. Nu vă îngrijorați gândindu-vă (V)

B. Isus a murit în locul meu. A primit pedeapsa pe care eu o meritam

Pentru a fi mântuit, omul are nevoie de pocăință, (este acel regret profund pentru păcatele făcute) și de credința în Jertfa Domnului Isus, Cel care prin moartea Lui înlocuitoare, ne curăță prin sângele Lui de orice păcat.

În Romani (capitolul 10 : 10 - 13), apostolul Pavel a scris : „Căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea, și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire, după cum zice Scriptura :

„Oricine crede în El nu va fi dat de rușine.” În adevăr, nu este nicio deosebire între iudeu și grec ; căci toți au același Domn, care este bogat în îndurare pentru toți cei ce-L cheamă. Fiindcă „oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit”.

Cele istorisite acum s-au petrecut în anul 1947, în Brazilia. În urma unei nașteri foarte grele, o mamă a murit lăsând în urmă doi gemeni. Tatăl murise cu ceva timp în urmă într-un accident, iar cei doi copii au fost dați spre adopție în două familii diferite.

Unul din copii, pe nume Juan, a fost luat de o familie care la acel moment nu avea copii. Al doilea copil, pe nume Armando, a fost adoptat de familia Escalantes, o familie bogată și fără copii. În prima familie, lucrurile au mers bine până când s-a născut primul copil.

Tatăl adoptiv și-a pierdut slujba și neajunsurile s-au răsfrânt în primul rând asupra lui Juan, care a început să perceapă în mod dureros respingerea din partea părinților adoptivi. Când Juan a aflat că de fapt părinții lui nu sunt cei adevărați, a fugit de acasă.

La vârsta de 16 ani a fost implicat într-o spargere și a fost închis. De atunci, viața lui s-a consumat între închisoare și libertate. Inima lui era îndreptată în fiecare zi spre rău. Astfel, la vârsta de 26 de ani a răpit doi copii sperând să obțină o răscumpărare de 20.000 de dolari.

Lucrurile nu au mers așa cum a gândit el. Toată poliția s-a pus în mișcare. Hăituit și împovărat de prezența celor doi copii, Juan i-a ucis și i-a ascuns. La scurt timp după crimă, Juan a fost prins. Lumea clocotea împotriva asasinului. Toți așteptau sentința capitală.

Armando ajunsese un tânăr cu o înaltă educație. Familia i-a creat cadrul necesar pentru instruirea sa. După un timp ajunsese vicepreședintele companiei unde tatăl său adoptiv era director.

Într-o zi, citind „Jornal do Brasil“, ochii i-au căzut pe prima pagină care anunța o crimă oribilă. Criminalul semăna leit cu el. Citind articolul a aflat că Juan era de aceeași vârstă cu el și că a fost în copilărie adoptat de o familie, iar celălalt copil a fost adoptat de o altă familie.

Armando a stat de vorbă cu tatăl său. Tatăl a fost vădit tulburat, dar în cele din urmă s-a simțit nevoit să explice fiului cum s-au petrecut lucrurile. El și criminalul din fotografie erau frați gemeni. Zdrobit de cele aflate, Armando a plecat într-o stațiune să se reculeagă.

După timpul petrecut în stațiune, Armando, care era un bun creștin, s-a întors acasă plin de pace și liniște. El le-a împărtășit părinților planul pe care-l avea pentru salvarea fratelui său. Armando credea că este dator să-i ofere fratelui său șansa vieții.

Lucrul acesta nu a fost pe placul părinților adoptivi. Dar după săptămâni de discuții, părinții au trebuit să cedeze. Altă cale nu vedeau în fața lor. Prin intervenția tatălui, Armando a obținut o aprobare specială împreună cu atenționarea primejdiei la care se expune, ca să facă mai multe vizite condamnatului la moarte. Un criminal ca Juan putea fi în stare de orice.

Însoțit de un gardian, Armando intră în celula fratelui său ... (Va continua)

Povestiri cu tâlc !

„Și tot ce a fost scris mai înainte a fost scris pentru învătățura noastră, pentru ca, prin ... **mângâierea pe care o dau Scripturile, să avem nădejde**”. (Romani 15 : 4)

„Țin minte – istorisea C. H. Spurgeon – că la un moment dat eram năpădit de îndoieli.

Am intrat într-o adunare mică și am ascultat cuvintele pe care le spunea un credincios.

Era un simplu muncitor. Am ascultat predica și batista mea a fost udată de lacrimi când spunea cu multă căldură despre Hristos și despre scumpul Său sânge.

Ajusesem să mă întreb dacă aceste adevăruri pe care le predicasesm, da, chiar eu, mi le însușisem cu adevărat. Adevărurile vestite de acel credincios mi-au mișcat sufletul ; acum știam că le trăiesc, nu atât emoțional, cât ca pe adevăruri mărturisite clar de Cuvântul Lui Dumnezeu. M-am dus la acel credincios care vorbise și i-am mulțumit pentru cele predicate. M-a întrebat cine sunt. Când i-am spus, s-a făcut fețe-fețe. [Spurgeon era unul dintre cei mai renumiți predicatori din vremea lui] „Cum, domnule, a răspuns el, **nu recunoașteți că m-am inspirat din una din predicile dumneavoastră ?**”

„Da, mi-am dat seama, dar ce bun a fost Domnul, să mă hrănească acum chiar cu hrana pe care o pregătisem eu înainte pentru alții”.

(Preluat din : Sămânța bună, 6 Sept. 2001)

Despre rugăciune (Dr. Christian Hallesby 1879-1961)

Caracterul rugăciunii

Totuși, se întâmplă adesea, că noi ieșim din această fericită stare de neputință – față de Dumnezeu.

Vechea încredere și siguranță de sine, își ridică capul, și urmarea este că noi intrăm din nou în conflict cu neputința.

Ea ne umple din nou cu teamă și confuzie, totul devine iar de neînțeles. Ietarea păcatelor este iar nesigură, și pacea dispăre din inimă. Indiferența, delăsarea și lipsa de interes pentru cele spirituale, se așterne chinuitor peste viața noastră duhovnicească.

Păcatele ne copleșesc în viața noastră de toate zilele, iar duhul de mânie, năvălește în lucrul nostru. Aceasta durează până ce Dumnezeu ne „zdrobește” inima din nou, și noi recunoaștem iară, că suntem niște păcătoși neputincioși, ce nu suntem în stare să facem altceva, decât să ne lăsăm iertați – iubiți – și îngrijiți de Acel Dumnezeu – pe care nu-L putem înțelege. Atunci neputința face din nou ordine în relația noastră față de Dumnezeu și de oameni, și înainte de toate, El ne pune din nou, în starea corectă de rugăciune ... (Va urma)

Dumnezeu a spus : „**Urmăriți binele cetății ... și rugați-vă Domnului pentru ea, pentru că fericirea voastră atarnă de fericirea ei !**” (Ieremia 29 :7)

Versetul de aur al Bibliei

„**Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică**”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

245. Pocăința Îndemn la pocăință

„**Faceți, dar, roade vrednice de pocăința voastră**”. (Evanghelia după Matei 3 : 8)

Tertulian zice : Cerbul rănit cunoaște iarba care poate să-i vindece rana, rândunica cunoaște planta, care să redea vederea puilor, orbiți în cuib. Tu însă păcătosule, deși ai cunoștința că numai prin taina pocăinței poți să te vindeci, nu întrebuițezi acea taină ?

Proorocul Iona căuta scăpare când iată Dumnezeu dă furtună.

Căci – zice Ioan Gură de Aur -, unde este păcat totdeauna este și furtună.

Corabia amenința cu scufundare pentru păcatele profetului. Iona fu aruncat în mare și furtuna s-a liniștit.

Să aruncăm deci și noi păcatele în marea pocăinței.

Dacă te plângi că ai pierdut bani, prin aceasta nu-i redobândești, dacă te plângi când ești bolnav, îți mărești durerea, dar dacă te înristezi de păcatele tale, te liberezi de dânsa și vei avea o mare bucurie.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

• **Credo** – Cuvânt latin (precizăm, deoarece el sună la fel și în italienește) care înseamnă – cum nu e greu de realizat - : *cred* ! Dar acest indicativ prezent a devenit un substantiv care inițial a fost numele unei rugăciuni creștine (primul cuvânt din “Simbolul apostolilor”, în sensul cuvântului românesc “crez” ... E drept că în românește cuvântul *crez* are și înțeles de crez politic (“crezul lor – scrie Anton Pann – este băta și vătraiul”). Dar am adoptat *credo* pentru noțiunea mai amplă de “ansamblu de principii, pe care îți bazezi părerile și atitudinea” ... „Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii ; ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință”. (II Petru 3 : 9)

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 6. Ei au de plătit diavolului

Acum câteva decenii prelegerea introductivă a unui profesor ginecolog ținută în fața studenților săi cuprindea o declarație de felul următor : “Blestemați ziua când o femeie intră în cabinetul vostru cu o boală inflamatorie a pelvisului”. El a făcut declarația luând în considerare suferința îngrozitoare și invaliditatea pe toată viața, pe care gonoreea o poate produce femeii.

Gonococul, după provocarea unei vaginite purulente în profunzime, se răspândește în sus prin uter la trompe, ovare și la cavitatea abdominală. De aici rezultă febră ridicată, vomități și dureri abdominale cumplite din cauza peritonitei localizate și a formării abscesului. După câteva săptămâni de dureri cumplite, femeia are un răstimp foarte scurt de repetare a acelorași simptome și chinuri. Cronicile arată că sănătatea șubredă, neputința, suferința, sterilitatea, nefericirea și moartea prematură pricinuite de gonoree în regiunile înapoiate ale lumii, se cifrează încă la milioane de oameni. Acești oameni au de plătit diavolului din cauză că ei nu au acordat nici o atenție cuvântului lui Dumnezeu : “Să nu curvim, cum au făcut unii dintre ei așa că într-o singură zi au căzut douăzecișitree de mii”. (I Corinteni 10 : 8)

(Va continua în numărul viitor)

Proverbe armenesti despre : disperare și distanțare

• Cine cade în mare se agață și de spuma valurilor. • Cine se îneca se agață și de un șarpe. • I-a ajuns cuțitul la os. • Sătulul nu crede flămândului. • N-are cine unge pâinea altuia. • O mie de femei să se adune, durerea e tot a gravidei. (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. Nu există om fără păcat : „**Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu**”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „**Fiindcă plata păcatului este moartea ...**”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „ ... **darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru**”. (Romani 6:23) „**Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !**”